

1911-09-01

AFSENDER

Else Jensen

MODTAGER

Anna Syberg, Fritz Syberg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Datoen fremgår af brevet.

Omtalte personer:

Olaf Bull

Jens Jensen

Johannes Jensen

Villum Jensen

Clara Syberg

Arkivplacering:

Faaborg Museum, Fritz og Anna

Sybergs arkiv, breve fra Else og

Johannes V. Jensen til Anna og Fritz

Syberg i tiden 6/2 1910 til 9/10 1914

DOKUMENTINDHOLD

Else Jensen skriver om stort og småt fra dagliglivet. Johannes V. skriver på en bog, der hedder "Skibet", og det er ved at være efterår. Hun udtrykker flere gange, at hun håber, Fritz og Anna snart er færdige med at være i Italien og klar til at komme tilbage til Danmark.

TRANSSKRIFTION

d. 1-9-11

Kære Anna og Syberg. Det er snart meget længe siden, jeg har skrevet til jer og dog tænker jeg saa tit paa jer, men jeg er saa daarlig til at skrive Breve, at jeg skammer mig over at sende mine Kradserier af Sted, men nu synes jeg ikke, jeg kan vente længere med at skrive til jer, at nu maa I da komme hjem. I kan da ikke trodse baade Krig og Kolera. I har vel ogsaa faaet ud af Italien, hvad der er at få ud deraf og et helt Aars Solskin maa da have hjulpet Trylle. Det kunne være saa morsomt om I boede her i København i vinter med hele Flokken saa kunde I jo tage til Fyns Hoved til Sommer. Længes I ikke ogsaa lidt efter at komme sammen med alle os Københavnerne igen? Nu har vi faaet Efteraar der er faldet en hel Del Blade af Træerne, og det er koldt. I Dag har det øset ned fra Morgenstunden, men vi har alligevel gaaet os en dejlig Tur i Dyrehaven og spist Frokost paa Eremitagen, Agerhøns og Omelet, vi var helt gennemblødte da vi kom hjem men Luften var saa dejlig og vi holdt os varme ved at gaa, saa fyrede vi for første Gang og nu er her lunt og hyggeligt og lugter lidt af Kakkelovn og Hovedrengøring, som vi lige er færdige med. J.V. har travlt for Tiden, han skriver paa en Bog som skal hedde Skibet, den skulde egentlig være færdig til Jul, men det lykkes vist ikke, og det gør jo heller ikke noget, saa kommer den engang efter Nytaar. Vi har levet meget stille paa Grund af Travlheden, dog har vi haft en Del Fornøjelse af Olaf Bull og hans Kone, som har boet i Valby i Sommer. I ved vel, at han er blevet gift med en lille nydelig norsk Dame, som ligner et gammelt Billede, og de har en lille Pige, som ligner sin Fader og er forøvrigt mægtig glade og fornøjede. Jeg gaar ud fra, at I holder Politiken saa det er ganske overflødigt at fortælle, hvad der ellers sker herhjemme det er jo forøvrigt heller ikke meget eller vigtigt. Vi har faaet en lille Skildpadde, som Jens elsker over alt i Verden, han falder i Søvn hver Aften med den i sine Hænder og ligger nede og triller rundt paa den hele Natten, den har den slemme Vane at kravle inde under et eller andet Møbel og ligge bumstille der og saa staar hele Huset paa den anden Ende for at finde den. I Aften var den umulig at finde, da han skulde i Seng, og han søgte med Taarer i Øjnene at trøste sig ved at bagtale den, nu er den kommet igen. Han bliver lykkelig, naar han vaagner

i Morgen, han er saa sød og hæderlig og Villum køn og uartig. Jens skrev her nogen Tid siden et Brev til Nolle, det kam vist aldrig af Sted.

Tænk nu over det og bliv ikke hængende i Italien, fordi I har bestemt det.

Bare I var her. Hils alle Børnene

Jeres hengivne

Else

O: 1-9-11

Kære Anna og Lyberg. Det er snart
meget længe siden, jeg har skrevet til jer
og dog tænker jeg på jer. I saa jer, men jeg
er saa daerlig bled at skrive Brevet, at jeg
skammer mig end at sende mine Bred-
serier af Skid, men min og mig jeg ikke, ja
kan vente længe med at skrive til
jer, at vi vilde I da komme hjem.
I kan da ikke trode baade Lari og Kari.
I har vel ogsaa faaet ud af Thakich, hvad
der er at faa ind deraf og et helt Brev Sal-
skin saa da have hjulpet Tjulle. Det kan
de være saa morsomt om I haede her
i København i Vinter med alle Støkker
saa kindt I se lige til Fjens Bred til
Lammert. Længst I ikke ogsaa lidt efter
at komme sammen stud alle os København
haverne igen? Vi har vi faaet Eftersaat
der er faldet en hel Del Blade af Træerne,
og det er kaldt. I Dag har det været med
fra Morgenskinden, men vi har alligevel
gaaet uden deilig Tur i Dyre haven og op til
Frøkarst paa Exerimental, Agerskoug og Anstalt
vi har helt gennembladet da vi kom hjem
men Luffen var saa deilig, og vi holdt os væk
me med at gaa, saa fyndede vi for første Gang
at vi havde støv og vi er her lidt og
lystelig og lugter lidt af Lakkelov og Stæd-

ungdom, som vi lige er færdige med. J. V.
her troget for Tiden, man skriver ogsaa en
Bog som skal hedde Skibet, den skal
elegant være færdig til Jul, men det lyk-
kes vist ikke, og det går jo heller ikke
nogen, saa kommer den ogsaa efter
Maj. V. her lever meget stille ogsaa Jørgen
af Træhæden, dog har vi haft en Del Fornøj-
else af Olaf Bull og hans Hustru, som har været
i Falby i Samfund. I med vel, at han er blevet
gift med en lille nydelig norsk Dame, som
ligner et gammelt Billede, og de har en lille
Pige, som ligner sin Fader og er forøvrigt
meget glad og forlystet. Jeg gav tid for, at
i Madsen Partiklen, saa det er et ganske overflødig
at forhøre, hvad der ellers sker herhjemme,
det er jo forøvrigt heller ikke meget eller
nogen. V. her spætt en lille Skildpadde, som
Johs elsker over alt i Tiden, man følger i Tiden
man offer med den i sine Lænder og ligger saa
og sover nede paa den hele Nat, den har
den slumme Tæne at prøve med indv. et eller
andet Middel og ligger hinstille der, og saa staa hele
Løst paa den anden Ende for at finde den.
I offer var den imidlertid at finde, da man skæ-
de i Tiden, og man søgte med Tønder i Offere
at finde sig, ved at bagbale den, mit et der
hjemme Tiden, man bliver lykkelig, naar
man vaagner i Morgen, man er saa sød og
kædet og villig i Tiden og næsten. Jesus skæ-
for næsten. Tid siden et Bæver vil skæle, det
man vist aldrig afsted.
Tænk nu godt, det og blive ikke længere
i Tiden, fordi I har bestemt det. Bare I
var det. Tils alle Børnene.
Loves Hengjeme
E. H.